# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1885.** Wydano i rozesłano dnia 15. Października 1885. **Część XVI.**


## Nr. 41.

## Ustawa

### o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje.

§. 1.

Każdy właściciel, posiadacz, dzierżawca lub zawiadowca gruntu, obowiązanym jest tępić kaniankę, także wylubem zwaną i wszelkie szkodliwe osty, znajdujące się na gruntach w jego posiadaniu, dzierżeniu lub pod jego zarządem będących, a to w takim czasie, zanim rośliny te zaczną kwitnąć lub dojrzewać.

§. 2.

Gdyby ktokolwiek powyższego obowiązku swego w przepisanym czasie nie wypełnił, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego wezwać go do tego i stosowny wyznaczyć mu termin, a po bezskutecznym tegoż upływie zarządzić tępienie kanianki i ostów na koszt opieszałego.

§. 3.

W ostatnim wypadku ulegnie opieszały grzywnie od 50 ct. do 2 zł., a w razie powtórnej opieszałości do wysokości 5 zł.; w przypadku niemożliwości płacenia, aresztowi od 1 do 3 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 4.

Karę na członków gminy orzeka naczelnik gminy wspólnie z dwoma asesorami (przysiężnymi) w poruczonym zakresie działania, zaś na członków zwierzchności gminnej, przełożonego obszaru dworskiego, tudzież na mieszkających na tymże obszarze, polityczna władza powiatowa. Orzeczenie to będzie skazanemu doręczone na piśmie albo oznajmione mu w kancelaryi urzędu gminnego w obecności dwóch świadków. W ostatnim wypadku, oznajmienie i dzień tegoż winno być zapisanem w protokole i stwierdzonem tamże przez dwóch świadków.

§. 5.

Zażalenie przeciwko orzeczeniu może być wniesionem ustnie lub pisemnie do politycznej władzy powiatowej za pośrednictwem naczelnika gminy, względnie do c. k. Namiestnictwa, za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej, w przeciągu dni 8 od dnia doręczenia, względnie oznajmienia takowego. Przeciwko dwom równobrzmiącym orzeczeniom nie służy prawo dalszego odwołania się.

§. 6.

C. k. Żandarmerya, straż polowa i dozorcy drogowi, obowiązani są z urzędu donosić o każdem dostrzeżonem przekroczeniu tej ustawy naczelnikowi gminy, gdyby zaś naczelnik gminy sam przekroczenia tego się dopuścił, politycznej władzy powiatowej.

§. 7

W razie zaniedbania wykonania tej ustawy, ze strony naczelników gmin lub przełożonych obszarów dworskich, winna polityczna władza powiatowa stosowne poczynić zarządzenia, i na takiego naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, nałożyć grzywnę od 5 do 10 zł., która wpłynie do funduszów Rady powiatowej.

§. 8.

Ustawa ta będzie dwa razy każdego roku, a mianowicie w połowie Marca i z początkiem Czerwca przez naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich ogłaszaną.

§. 9.

C. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i po wysłuchaniu zdania Towarzystw rolniczych krajowych, wyda odnośne po-

uczenia co do wykonania tej ustawy i co do sposobów tępienia kanianki i ostów.

§. 10.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 17. Lutego 1885.

**Franciszek Józef** w. r.

**Taaffe** w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 42.

## Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1885, względem wykonania ustawy krajowej z dnia 17. Lutego 1885, o tępieniu kanianki także „wylubem“ zwanej, i szkodliwych ostów.

W myśl §. 9 ustawy krajowej z dnia 17. Lutego 1885, o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów, rozporządza c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym po wysłuchaniu zdania Towarzystw rolniczych krajowych, co następuje:

§. 1.

Naczelnicy gmin i przełożeni obszarów dworskich są obowiązani przepisy powyższej ustawy, tudzież zawarte w niniejszem pouczeniu wskazówki co do postępowania przy tępieniu kanianki i szkodliwych ostów, ogłaszać w sposób dotychczas zwykle używany dwa razy każdego roku, a to w połowie Marca i z początkiem Czerwca.

### A. O tępieniu kanianki.

§. 2.

W miejscach, gdzie okaże się kanianka, należy wszystkie tam znajdujące się rośliny, niemniej rośliny miejsca te okalające, a to w promieniu

przynajmniej 30 centymetrowym od miejsc kanianką zarażonych, przy samej ziemi sierpem zżynać i w kupy układać. Następnie pokrywa się takie miejsca grubą warstwą słomy, na długość jednej stopy pociętej, lub w braku tejże dostateczną ilością wiorów albo chrustu i w ten sposób pali zżętą kaniankę i koniczynę, poczem mają być dotyczące miejsca starannie przekopane.

§. 3.

Posiadacze, dzierżawcy lub zawiadowcy gruntów, winni przepisane powyżej tępienie, najpóźniej po pierwszem skoszeniu koniczyny uskutecznić. Zaleca się jednak, ścierniska z koniczyną już w jesieni, zaś łany koniczyny w następnej wiośnie z największą starannością przejść i napotkaną kaniankę, w sposób wyżej wskazany zniszczyć.

§. 4.

Po ukończeniu pierwszej kośby koniczyny, winien naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego z przyzwaniem dwóch mężów zaufania, przedsięwziąść oględziny wszystkich gruntów, na których znachodzić się może kanianka, zatyczyć miejsca kanianką zarażone, a następnie z odwołaniem się na §. 2 ustawy, wezwać zawiadowców dotyczących gruntów, aby tępienie kanianki najdalej w przeciągu 14 dni uskutecznili.

§. 5.

Po upływie oznaczonego terminu obowiązany jest naczelnik gminy, względnie przełożony obszaru dworskiego, przekonać się o wykonaniu powyższego polecenia, a w przeciwnym razie zarządzić wytępienie kanianki na koszt opieszałego.

Przeciw opieszałym postąpić ma naczelnik gminy w myśl §. 3 i 4 ustawy, zaś przełożony obszaru dworskiego winien o wypadkach takiej opieszałości donieść politycznej władzy powiatowej, która wyda stosowne orzeczenie.

## B. O tępieniu szkodliwych ostów.

§. 6.

Obok starannej uprawy roli i użycia czystego nasienia jedynym środkiem tępienia ostów jest wyplewienie ich z korzeniem.

Z początkiem wiosny, gdy osty są jeszcze małe, należy je niszczyć przez dosyć głębokie wykopywanie za pomocą motyki, skoro jednak podrosną, wykopywanie ich byłoby często bardziej szkodliwem aniżeli pożytecznem, gdyż w ten sposób osty nie dadzą się usunąć z korzeniem i w takim razie wskazane jest wyrywanie ostów z korzeniem, która to czynność zaraz po obfitym deszczu bez wielkiej trudności rękami wykonaną być może

§ 7.

Wedle powyższych wskazówek przedsiębrać mają gospodarze zaraz na wiosnę tępienie ostów i w tej czynności nie ustawać tak długo, dokąd niszczenie ostów jest możliwe, bez uszkodzenia rozwijającej się rośliny uprawnej.

§ 8

Przy sposobności pierwszego ogłoszenia ustawy w miesiącu Marcu, winien naczelnik gminy względnie przełożony obszaru dworskiego wezwać gospodarzy gruntów, aby zajęli się wyplewieniem ostów w porze wiosennej.

§. 9.

Obowiązkiem naczelnika gminy względnie przełożonego obszaru dworskiego jest także, w czasie od początku miesiąca Kwietnia do połowy Maja przekonywać się o wykonaniu powyższego polecenia, przytem zwrócić stanowczo uwagę opieszałych na przepisy §§ 2 i 3 ustawy, a gdyby to przedstawienie pozostało bezskuteczne, postąpić w myśl §. 5 niniejszego rozporządzenia.

§. 10.

Jeżeliby pomimo to na gruntach ornych znajdywały się w czasie żniw osty szkodliwe w większej ilości, naczelnik gminy względnie przełożony obszaru dworskiego, ma bacznie czuwać nad tem, aby po zżąciu lub skoszeniu zboża zostały osty na polu pozostawione i tamże spalone.

W żadnym razie nie wolno pozostające na polu osty wyrzucać na drogi polne, sogłówki lub miedze, gdyż ztąd mogłoby nasienie tej szkodliwej rośliny wszędzie być zawleczone przez wozy, którymi zboże z pola bywa zwożone.

§. 11.

W okolicach, gdzie na ugorach wielkie ilości ostu się puszczają i plewienie wielkich wymagałoby kosztów, jakoteż na pastwiskach prywatnych

i gminnych winien być oset koszonym zgromadzonym na kupy i niszczonym przez spalenie, i ta czynność tyle razy w roku ma być powtarzaną, aby ta szkodliwa roślina nie była dopuszczoną do kwiatu, a tem mniej do dojrzenia.

§. 12.

Tępienie ostów na drogach gminnych jest obowiązkiem gmin, zaś na drogach powiatowych krajowych i rządowych obowiązkiem tych władz, które przez swe organa drogowe temi drogami zarządzają.

Nr. 43.

## Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 27. Sierpnia 1885 L. 8259, którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości względem przydzielenia gminy Swięcany do okręgu Sądu powiatowego w Jaśle.

W zastępstwie:

**Loebl.**

## Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. Sierpnia 1885 L. 10766, względem przydzielenia gminy Swięcany do okręgu Sądu powiatowego w Jaśle w Galicyi.

Rozporządzeniem z dnia 30. Stycznia 1884 Nr. 19 dz. pr. P. do okręgu Sądu powiatowego w Bieczu a względnie do okręgu Sądu obwodowego w Nowym Sączu przydzielona gmina Święcany, — wcieloną zostaje z dniem 1. Października 1885 do okręgu Sądu powiatowego w Jaśle i Sądu obwodowego w Tarnowie.

**Prażak** w. r.

Nr. 44.

## Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 27. Sierpnia 1885 L. 8259/pr., względem pozostawienia miejscowości Święcany w okręgu c. k. Starostwa w Jaśle.

Na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. Sierpnia 1885 L. 3302/M. I., miejscowość Święcany, która wedle rozporządzenia tegoż Ministerstwa z dnia 6. Lutego 1884 L. 544/M. I. dz. u. kr. Nr. 35, miała być wyłączoną z okręgu c. k. Starostwa w Jaśle i wcieloną do okręgu c. k. Starostwa w Gorlicach, pozostaje nadal w okręgu c. k. Starostwa w Jaśle.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

W zastępstwie J. E. c. k. Namiestnika:

**Loebl.**

Nr. 45.

## Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa, tyczące się przysługującego spółkom wodnym dla regulacyi rzeki Nowego Brnia i dla regulacyi odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską, uwolnienia od stempli i należytości prawnych.

Reskryptem z dnia 29. sierpnia r. b. l. 26966, orzekło wys. c. k. Ministerstwo skarbu, że przedsiębiorstwom (spółkom wodnym) dla regulacyi rzeki Nowego Brnia i dla regulacyi odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską, wykonać się mającej wedle ustaw krajowych z dnia 13. Maja r. b. Nr. 34 i 35, przysługuje w myśl §. 11 ustawy z dnia 30. Czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych.

Co się w skutek powołanego wys. reskryptu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Lwów, 6. Września 1885.